

Poșta redacției (nymagazin@aol.com)

Reacții la articolul intitulat "Istorie cu Jumătăți de măsură la ICR New York" publicat în "New York Magazin" (nr.564, 2 Aprilie 2008)

Stimate Domnule Cuian,

Răspund cu întârziere propunerii Dumneavoastră, formulată în "NOTA REDACȚIEI" de la sfârșitul articolului semnat de domnul Robert Horvath (de a ne spune părerea în problema holocaustului din România), pentru că ediția respectivă a ziarului "New York Magazin" am primit-o cu mare întârziere (la nouă zile de la apariție, în loc de trei, ca de obicei, probabil din cauza grevei Poștei Germane de atunci). Domnul Horvath are perfectă dreptate, fapt întărit și de opinia ziarului. Ripostele noastre, îndreptățite, sunt, din păcate, contracarate în presa din toată lumea. Ceea ce scriem noi și apare în unele ziare din România și în presa de limba română din străinătate, este, cantitativ, cu mult mai puțin reprezentat decât ceea ce apare în ziarele de mare tiraj din toată lumea, în cărți ce tratează aceste probleme, în filme, expoziții și monumente. Până și creștinismul este insultat în filme care arată "neadevărul" despre Iisus, filme care, an de an, se transmit chiar de Paști. Riposta este necesară. Șansa de a anihila informațiile false, este, cred eu, infimă. Pentru că neadevărul pe care vrem să-l combatem noi este sprijinit de un capital enorm (nu în sens figurat, vreau să spun capital / bani / finanțare), în timp ce posibilitățile noastre materiale de a informa corect lumea sunt cu mult mai reduse. Ceea ce argumentăm noi cred că reprezintă mai puțin de 1.001% din ceea ce află cititorii de altă etnie din presa dirijată. Argumentele noastre le citim tot noi, cei din țara și din exil, argumente pe care oricum le cunoaștem. Ceea ce află însă restul lumii o află din mass media dirijată de bani și o află altfel. Cât ar fi (cantitativ) de mică, riposta noastră în numele adevărului NEDENATURAT trebuie să fie prezentă. Permanent. Păcat că în țară și în afara țării se mai găsesc unii români pe post de luda, unii în funcții mari (tot plătite, probabil), care cântă în corul dezinformanților cu teșchereaua plină. Polonezii nu fac așa. Azi am ascultat la radio (postul "Deutschland Funk") despre crima de la Kathryn din 1940. Se face un film. Și un monument. Noi scriem articole și facem monumente împotriva noastră. Iar "a exagera" este egal cu "a minți". Și tot așa ca noi sunt nemții. În cartea "Soldatul câinelui", Paul Goma ne-a descris atmosfera între ziaristi la o conferință de presă în München, în care, la o anumită replică, ziaristii polonezi au ovaționat și aplaudat zgomotos, iar el, Paul Goma, le-ar fi spus "Între voi mă simt dintr-o dată polonez", iar un ziarist german i-a șoptit discret: "Aș vrea să mă simt și eu polonez, dar, vai, sunt german".

Cu deosebită stimă, Leonid GHEORGHIAN (Germania)

Stimate d-le Cuian,

Am ezitat îndelung să aștern rândurile de mai jos, din mai multe motive, unul dintre ele fiind acela că nu-s sigură că ele vă vor parveni, deoarece aveți un cod de verificare pe site atât de încifrat încât n-am reușit să-mi dau seama ce reprezintă două din cele cinci caractere, iar altul că locuiesc în Canada, deci n-am idee dacă, în calitatea mea de cetățean de calitate a doua a continentului Nord-American, am dreptul să-mi exprim păreri față de un articol apărut în revista pe care cu onoare o editați în Statele Unite. Este prima dată când intru în contact cu magazinul Dvs. și vreau să vă mulțumesc din inimă și din mintea unui cetățean concomitent român, planetar și universal pentru publicarea luării la cuvânt a d-lui Horvath - "ISTORIE CU JUMĂTĂȚI DE MĂSURĂ LA INSTITUTUL CULTURAL ROMÂN NEW YORK". Vreau să folosesc prilejul pentru a-i mulțumi și d-lui Horvath pentru pilda de patriotism pe care le-o dă numeroșilor români autentici (în contrast cu românul cu nume maghiar) care nu se sinchiesc de România, renumele, istoria și cultura ei nici cât negru sub unghie. Nu mă refer aici, d-lor Horvath și Cuian, la politicieni. Sper că, respirând atmosfera de excepție a SUA, la care politica își aduce contribuția deloc modestă, v-ați făcut o părere cât de cât realistă dându-i dreptate celui care-a afirmat, mai în glumă, mai în serios, că politica și prostituția sunt meseriile cele mai vechi de pe planeta oamenilor, deosebirile dintre ele fiind, cel mai adesea, complet neglijabile. Politica, în concluzie, este un subiect pentru care nu găsesc de cuvîntă să-mi mai istovesc neuronii și nu-mi mai fac iluzii asupra ei, încă de când l-am studiat, la școală, pe Caragiale, un sfânt din calendarul meu (sper că se află și el pe lista "rasiștilor"), alături de Eminescu și alții, a cărui opinie, în această privință, este de o surprinzătoare actualitate. Altceva mă necăjește și mă tulbură până-ntr-acolo încât cu dificultate îmi desfășor firul ideilor. Aș vrea să știu: cine are interes să fie defăimată România? Cum de s-a putut ajunge la asemenea absurdități precum cele amintite de d-l Horvath privind figuri de maximă valoare în planul cultural planetar? Dacă îmi veți spune că evreii, dați-mi voie să nu cred. Pur și simplu, nu-mi pot imagina că evreii își atrag (cu bună știință și atât de brutal și evident) antipatia, dacă nu ura mondială, fiindcă printre sfinții mei se numără și evreii. Părerea mea, d-le Horvath, este că nu aveți de ce să vă temeți: nici Eminescu, nici Eliade nu au NIMIC de pierdut de pe urma lepădăturilor de teapa tovarășilor Șuteu, Patapievici, Băescu sau alții. Atât Eminescu cât și Eliade reprezintă valori reale, zdrobitor de mari pentru piticii care aruncă pietricele în ei. Nu vă faceți probleme: oamenii a căror opinie contează sunt capabili să discearnă adevărul de minciunile ridicole. Sunt convinsă că mulți români gândesc ca mine, români ca d-l Horvath (cu nume maghiar dat unei inimi românești), d-l Pietro Pavoni (până și prenumele e italian!), istoricul Neagu Djuvara (aromân), Dvs, d-le Cuian, sau cetățeanca Ileana Pentia (bunicul patern provenit dintr-un sat 100% românesc (!?!)) din Banatul Iugoslav, bunicul matern 75 la sută ungar) ș.a.m.d. Și trebuie să vă mai mulțumesc pentru ceva, d-le Horvath: pentru încrederea în bine, în lumina și în frumusețea omului, pentru că, la fel ca mine, v-ați păstrat idealismul și continuați să luptați, în ciuda tuturor evidențelor.

Cu toată stima și mândria de co-național și co-planetar, Ileana PENTIA (Canada).

KRYSTAL BAKERY 10 ANI DE SUCCES ÎN BUSINESS!

COFETĂRIE ROMÂNEASCĂ

●Cele mai proaspete produse de cofetărie și patiserie preparate în laboratorul propriu.

●Cozonacii nr. 1 din New York ● Torturi ● Prăjituri

- Cașcaval bulgăresc
- Brânză bulgărească
- Salate de vinete și boeuf
- Fasole bătută
- Salam de vară
- Salam Tell
- Cabanos
- Zacuscă
- Parizer
- Mititei
- Icre

●Cafea din Columbia și din Brazilia proaspăt măcinată.

Vă așteptăm cu toate produsele specifice Sărbătorilor de Paști!

●Comandați din timp! ●Expediem comenzi (prin poștă sau UPS) și acceptăm toate cărțile de credit majore.

66-72 Fresh Pond Rd., Ridgewood, NY 11385

Telefon: (718) 418-9493

MAGAZINELE DOMNULUI CORNEL PICIOANE

●SUNNYSIDE MEAT MARKET

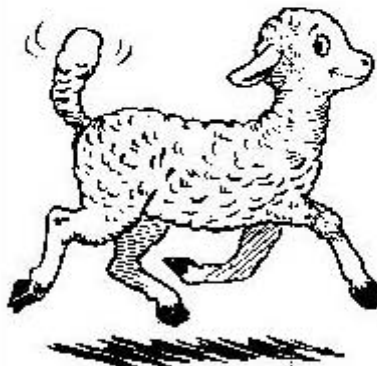
43-10, 43 Street, Sunnyside ●(718) 786-2626

●RIDGEWOOD PORK STORE

516 Seneca Avenue, Ridgewood ●(718) 381-0686

VĂ AȘTEAPTĂ CU TOATE PRODUSELE SPECIFICE SĂRBĂTORILOR DE PAȘTI:

●MIEI PROASPEȚI

●ORGANE PENTRU DROB ȘI STUFAT
●MEZELURI ● BRÂNZETURI ● CARNE

☞☞☞ ACCEPTĂM VISA ȘI MASTERCARD

VĂ DORIM PAȘTE FERICIT!

HRISTOS A ÎNVIAT!

Poșta redacției (nymagazin@aol.com)

POETUL GRIGORE VIERU, CALOMNIAT ÎN PRESA COMUNISTĂ DIN CHIȘINĂU!

Stimate Domnule Culian,

Niște enormități citite în ziarul chișinăuean "Moldova Mare" m-au făcut să scriu aceste rânduri. Nu este moral să tăcem și să nu răspundem. Este o obligație pe care o avem față de acest Om mare pe nume Grigore Vieru, pe care cred că l-ați cunoscut și Dumneavoastră, acum trei ani, când venise la New York și și-a serbat împlinirea vârstei de 70 de ani. Păcat că acest răspuns nu poate fi citit și la Chișinău.

Cu stimă, Leonid Gheorghian

Poetul Grigore Vieru, poate cel mai mare poet moldovean contemporan, a fost prea puțin cunoscut în țara noastră înainte de așa-zisa revoluție din 1989. Sub îngrijirea regretatului actor Arcadie Donos, Editura Univers publică, în anul 1988, volumul "Rădăcina de Foc", în care au fost selectate peste două sute de poezii din cele scrise până atunci de poet. În postfața acestui volum, semnată de Victor Crăciun, aflăm că, în România, mai întâi versurile și apoi însuși poetul a fost cunoscut și primit cu confraternă dragoste de tovarășii săi poeții și de cititorii pasionați de lirica de azi. Poetul este membru de onoare a Academiei Române. Poeziile sale sunt citite în șaisprezece țări, în ale căror limbi au fost traduse, între care și în SUA. În Finlanda, pregătindu-se o serată, jumătate din participanți au ales pentru declamare poema "FORMULAR" (redată mai jos), iar în Bulgaria o mie de oameni au rămas pur și simplu uimiți în urma ascultării versurilor poetului moldovean. Un poet ucrainean folosește într-un comentariu termenul de "Vierism". Înainte de a descrie campania anti-Vieru din presa aservită conducerii comuniste de acolo, încerc, pentru cei care încă nu au avut ocazia să-l citească, să-l fac cunoscut și cu ajutorul poeziilor sale. Din câteva sute, am ales numai câteva. Mai multe nu încap într-o pagină de ziar.

***ÎN LIMBA TA** - În aceeași limbă / Toată lumea plânge. / În aceeași limbă / Râde un pământ. / Ci doar în limba ta / Durerea poți s-o mângâi, / Iar bucuria s-o preschimbă în cânt. // În limba ta / Ți-e dor de mama, / Iar vinul e mai vin, / Și prânzul e mai prânz. / și doar în limba ta / Poți râde singur, / și doar în limba ta / Te poți opri din plâns. // Iar când nu poți / Nici plânge și nici râde, / Când nu poți mângâia / Și nici cânta, / Cu-al tău pământ, / Cu cerul tău în față, / Tu taci atunce / Tot în limba ta.

***MICĂ BALADĂ** - Pe mine / mă iubeau toate femeile. / Mă simțeam puternic și sigur. / Ca Meșterul Manole / am cutezat / să ridic o construcție / care să dăinuie veșnic. / Am început lucrul / și le-am chemat la mine / pe toate: / pe Maria, pe Ana, / pe Alexandra, pe Ioana... / Care va ajunge întâi, / pe-aceea-n perete o voi zidi. / Dar din toate femeile / a venit una singură: / Mama. / - Tu nu m-ai strigat, / fiule?! (În poezia următoare, se cere explicat un cuvânt: în graiul popular din Basarabia lăicer înseamnă covor).

***ACASĂ** - Toamnă târzie / la noi la Lipcani, / rece ca sfecla de zahăr. / Mă trezesc dimineața / cu toate lăicerele casei pe mine, / ostenit de greul lor colorat. / "Mă temeam să nu-ți fie frig", / zice mama. / Vin rudele să mă vadă, / vorbesc în șoaptă afară / ca la priveghi, / să nu-mi tulbure somnul / și țistuesc pe cei mici / să fie cuminti. / Mă aplec să le sărut mâna, / ele și-o zmulg îndărăt. / "Nu trebuie... / rușinându-se de pământul / de sub unghii și din / crăpăturile degetelor. / O, neamule, tu, / adunat grămăjoară, / ai putea să încapi / într-o singură icoană!

Noi, cei mai vârstnici, ne amintim de formularele pe care eram obligați în timpul dictaturii comuniste să le completăm din când în când. Formularul, uneori de patru pagini, te obliga la o svedelanie din care nu puteai lăsa la o parte, între altele, trecutul politic al părinților și rudelor și "suspecta" preocupare de a corespunde cu prietenii din străinătate. Completarea cu date inexacte era sancționabilă.

***FORMULAR** - / - Numele și pronumele? / - Eu. // - Anul de naștere? / - Cel mai tânăr an: / când se iubeau / părinții mei. // - Originea? / - Ar și samăn / dealul acel din preajma codrilor. / știu toate doinele. // - Profesiunea? // - Îmi iubesc plaiul. // - Părintii? // - Am numai mamă. // - Numele mamei? / - Mama. // - Ocupația ei? // - Așteaptă. / - Ai fost supus judecării vreodată? / - Am stat niște ani închis: / în sine. // Rubedenii peste hotare ai? / - Da. Pe tata. Îngropat, / în pământ străin. Anul 1945.

Literatura pentru copii - "literatura cea mai grea", cum o socotea Mihail Sadoveanu - nu lipsește din creația lui Vieru. Poeziile sale pentru copii, în care se oglindește o filozofie proprie a copilului, așa ca în Micul Prinț de Antoine de Saint-Exupery, pot fi savurate în aceeași măsură și de cititorii adulți. Trei scurte exemple:

***IESE TATA LA BALCON** - Iese tata la balcon / și mă strigă: "Măi Ion!" / Cred că am făcut ceva / Dacă m-a strigat așa... / Dacă nu făceam nimic, / Mă striga: "Măi Ionică!"

***PUIȘORII** - / - Pui golași cum stați în cuib voi / Fără plăpumioare?! / - Ne-nvelim cu ale mamei / Calde aripioare! // - Dar când mama nu-i acasă / și ploaia cerne? / Ne-nvelim atunci cu frunza / Ramurii materne. // - Dacă n-o să vină mama / și-o să cadă frunza? // - Cum nu o să vină mama? / Cum să cadă frunza?!

***CUM SE SPALĂ ARICIORII** - Aricioaica-n umbra florii / Își grijește ariciorii, / Îi tot spală de cu zori / Pe botic și ochișori. // Doar pe spate, doar pe spate / Să-i băiască ea nu poate. / Ariciorii, așadar, / Stau cu spatele murdar. // și-s spălați abia când plouă / La o lună sau chiar două. / Bucurați-vă, măi pici, / Că nu sunteți pui de-arici!

Acesta este poetul Vieru. Dar pentru că în multe din poeziile sale dragostea sa pentru baștină lasă să se întrevadă simțăminte ca cele ale lui Eminescu din poezia "DOINĂ" și din articolele sale din ziarul "Timpul", stăpânii localnici, care din musafiri (nepoftiți) au devenit stăpâni, au declanșat o campanie anti-Vieru. Campanie nu ar fi fost posibilă fără colaboraționiștii localnici cunosători ai limbii băștinașilor, că de, stăpânii nu prea cunosc această limbă. Colaboraționiștii au fost, sunt și vor fi în toată lumea, așa cum s-au găsit și în Franța ocupată de nemți. Un exemplu concret în cazul nostru: poetul Grigore Vieru, ca și alți scriitori și poeți din Basarabia, este aspru criticat, uneori folosindu-se un text denigrant, în gazetele chișinăuene aservite conducerii comuniste de acolo.

În urmă cu o lună mi-a parvenit ziarul "Moldova Mare" nr.4 / 26 februarie 2008. Ziarul, de patru pagini, costă un leu moldovenesc. Titlul ziarului ocupă o treime de

pagină. Sub titlu, cu litere destul de mari este tipărit textul articolului 13 din Constituția de acolo: "Limba de stat a Republicii Moldova este limba moldovenească". Așa...ca să știe tot românul, pardon...tot moldoveanul, cum stă chestia. Același text, cu litere și mai mari, este tipărit dedesupt, în limba rusă. Toate cele patru pagini, din care una în limba rusă, conțin o serie de ineptii, care nu merită să ocupe spațiu în acest ziar. Voi cita totuși două dintre acestea: 1) "Teroriștii noștri nu trebuie căutați în Afganistan, ci la București și la Ambasada Română din Chișinău (...), ei ne atacă statul mai rău ca talibanii islamiști pe americani!" (La această afirmație ar trebui pus alături articolul în limba rusă din pagina a treia, cu privire la necesitatea adâncirii relațiilor moldo-ruse și cel privind sărbătorirea zilei de 23 februarie, ziua armatei sovietice); 2) "În România, moldovenii nu figurează pe lista etniilor conlocuitoare, astfel încât este necesară legalizarea acestui drept pentru o populație de zece milioane de persoane care locuiesc în Moldova românească". (Semnatarul Voronin se referă la românii moldoveni dintre Prut și Carpați).

"Problema Vieru" este rumegată în a doua pagină a ziarului în articolul intitulat "Scrisoare către Grigore Vieru", semnat de Constantin Munteanu. Din acest articol, care ocupă o întreagă pagină din cele patru ale ziarului, aflăm că a fost o vreme în care autorul articolului îl prețuia pe Grigore Vieru "chiar când era mai puțin inspirat". Cu timpul însă, Vieru ar fi devenit nepatriot, negaționist al "etniei" și "limbii moldovenești" și este prieten cu scriitorii moldoveni "deformați" de aceleași concepții. Ar mai fi vinovat că a lăudat articolele "Rusoaicele" scrise de Dabija, care de fapt ar fi "extraordinar de proaste și xenofobe, iar Dabija însuși un antileninist sadea, adică român de pretutindeni și....punctum!".

Argumentarea lui Munteanu, care ne amintește de poliiloghia activiștilor de partid de pe vremea lui Ceaușescu când puneau la zid pe câte unul care ar fi fluierat în biserică, coboară până la caracterizarea deformată a omului Vieru, prin povestirea unor întâmplări petrecute cu ani în urmă, în care încearcă să-l prezinte în situații penibile, rezultate din "zăpăceală". Citez: "Erați extraordinar, maestre! Atâta umor pe seama călcatului prin străchinile propriei zăpăceli!" Aici s-ar cuveni să-l sfătuim pe C. Munteanu să-și reamprospăteze noțiunile de psihologie învățate la școală, dar mă îndoiesc că în destileta sovietică (școala sovietică de zece ani, n.n.) figura și acest obiect de studiu. "Mediocritatea păstrează ordinea, geniul stăpânește haosul" este un dicton de care C. Munteanu cu siguranță că nu a auzit. Știm că Vieru scria mai mult noaptea. ("După o noapte de lucru, dimineața venea ca o duminică" - a spus poetul într-un interviu) și că în timpul zilei era preocupat de idei din care trebuia să-și aleagă temele ce urmau să fie transformate în versuri. Din cauza aceasta, în timp ce se gândea la un cântec potrivit versurilor sale pentru copii, a uitat odată să-și cumpere bilet în autobuz. Îl citez pe Vieru, din "Confesiunile" sale: "În autobuz eram cu gândul la un cântec pentru copii. Simt o mână pe umăr: 'Cetățene, biletul!' Care bilet?...La bilet mă gândesc eu acum?! Scot o rublă și achit amenda cântând...Controlorul e numai mirare". De o astfel de "zăpăceală" nu ne putem bucura noi oamenii de rând și nici dumneata, domnule Munteanu.

Articolul ne mai informează că Grigore Vieru "nu a înțeles că nicio ticăloșie democratică nu a atins și nu va atinge vreodată mesajul genialelor lucrări ale lui Lenin, cum ar fi Materialism și Empiriocriticism", că are un cult pentru Sfatul Țării, în a cărui clădire este împietrită "Istoria Ticăloșiilor Noastre" și în care "gem sufletele cerșetoare de iertare, ale trădătorilor de străbuni!" (Este vorba de membrii Sfatului Țării care au votat Unirea din 1918 - n.n.), că aparține aceluși grup de scriitori dedicați "cauzei națiunii... românești de pretutindeni, zidită de oameni cu un ochi în Biblie și un altul spre un fund de femeie" etc.

Articolul este împănat cu zicale rusești, scrise în limba rusă, cu litere chirilice. Culmea enormității este sfârșitul articolului, în care C. Munteanu îl pune pe Ștefan cel Mare să-i pedepsească pe cei ce "batjocoresc graiul moldovenesc" tăindu-le tărtăcuța cu paloșul, ultima frază fiind iarăși o zicală, tot în limba rusă, tipărită cu litere chirilice, scoasă din "genialul film" al lui Egor Prokudin Kalina Krasnaia ("Călinul roșu"), netradusă în limba moldoveanului, treabă pe care o fac eu: "Ei voi, infectaților! Marionete! Vipere nemernice! Să vă dăm foc!".

Spre deosebire de un articol din pagina a patra a ziarului, care excelează în agramatism și în care se lăleie aceeași temă, articolul lui C.Munteanu, deși plin de argumentări abjecte, este redactat într-o perfectă limbă literară română. - Domnule Munteanu, unde vezi dumneata deosebirea dintre "limba moldovenească" și limba română?

Leonid GHEORGHIAN
Bensheim, Germania

Nou în Jackson Heights!

CABINET DENTAR MODERN

pentru întreaga familie.

Se acceptă majoritatea asigurărilor, inclusiv Medicaid. Prima consultație și radiografiile gratis.

Dr. IUDIT RADO

(718) 426.2231

92-11 35 Avenue, Jackson Heights,
NY 11372. Intrarea din stradă.

